

DECIZIA nr.757/2019
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta in data de **22.08.2019**, inregistrata la Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, comunicata in data **09.07.2019**, emisa de Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud in baza Procesului-verbal de control nr. x, prin care s-a stabilit TVA suplimentara de plata in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Aceasta nu a efectuat costuri de transport pe parcurs extern pana la frontiera Romaniei pentru marfurile care fac obiectul deciziei atacate, aspect confirmat de vanzatorul SC x prin adresa nr. x, inregistrata sub nr. x.

Valoarea definitiva a valorii in vama a fost stabilita contrar prevederilor legale care prevad ca pentru marfurile a caror conditie de livrare este CFR, vanzatorul angajeaza nava, o incarca si o aduce in portul de destinatie convenit, iar acesta trebuie sa plateasca navlul si costurile necesare pentru aducerea marfii in port.

Pentru operatiuni vamale efectuate in legatura cu marfuri similare, societatea nu a avut obligatia de a achita cheltuieli de transport al marfurilor pe parcursul extern.

Baza pentru valoarea in vama a marfurilor este valoarea de tranzactie, adica pretul efectiv platit pentru marfuri atunci cand sunt vandute pentru export catre teritoriul vamal al UE, ajustat, daca este cazul.

Biroul vamal nu a solicitat conform prevederilor legale documente suplimentare in vederea stabilirii definitive a valorii in vama, in termenul legal de 10 zile de la primirea declaratiei vamale de import si a documentelor insotitoare, ci dupa 22 de zile, timp in care marfurile au stationat in port si au cauzat daune interese si materiale, iar valoarea definitiva in vama a fost stabilita la aproape un an de la data depunerii declaratiei.

Organul vamal a considerat necesara efectuarea unui control la sediul importatorului si/sau locul de depozitare a marfurilor la peste trei luni de la depunerea declaratiei, solicitand efectuarea acestuia de catre DRV Bucuresti si nu de catre DRV Galati, cum prevad dispozitiile legale.

Decizia pentru regularizarea situatiei a fost comunicata dupa aproape 9 luni de la ridicarea marfurilor din vama, desi termenul legal este de maxim 160 de zile.

Marfurile au stationat in port peste 2 luni, cauzand daune interese si morale.

Dupa aproape trei ani, organul vamal a solicitat societatii sa faca dovada ca marfurile care nu sunt destinate consumului uman, nu sunt bune pentru consumul uman, pentru a nu fi incadrate la sectiunea a II-a, cap 8 din Notele explicative, fapt ce a generat pentru societate o serie de costuri suplimentare.

Societatea invoca faptul ca organul vamal a solicitat o serie de documente si informatii nerelevante in vederea stabilirii valorii in vama.

In concluzie, solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Procesului-verbal de control nr. x, Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud a emis Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care s-a stabilit TVA suplimentara de plata in suma de x lei, avand in vedere urmatoarele considerente:

- societatea a efectuat formalitatile de vamuire in baza declaratiei vamale nr. x, in baza careia a declarat pentru regimul vamal de punere in libera circulatie un numar de x colete continand "biomasa compusa din produse vegetale (kiwi inghetat) - destinata producerii de energie regenerabila (biogaz)", de origine declarata Italia, valoare facturata CFR declarata = x, conform facturii externe nr. x, incadrare tarifara declarata = 1404900090 (taxa vama erga omnes aplicata = 0%);

- marfa (la origine, kiwi proaspat de la Genoa catre Buenos Aires) a fost initial incarcata in containerul cu numarul x, dar a fost descarcat la Valencia pentru a fi transferata in containerul x, din cauza defectiunii echipamentului de la bord si depozitat la zero grade Celsius in terminalul din Valencia;

- intrucat s-a considerat ca marfa nu mai poate fi vanduta pe piata, x Marsilia, in concordanta cu shipperul care a abandonat marfa, a decis sa le congeleze si sa le incarce catre Constanta, ca biomasa;

- la controlul vamal documentar s-a constatat ca, in ceea ce priveste cheltuielile de transport pe parcursul extern, marfurile au fost transportate in custodia x, fara a fi prezentata o clarificare din care sa reiasa conditiile in care functioneaza aceasta modalitate de transport, in speta cheltuielile aferente acestuia (daca cheltuielile suportate de transportator in ceea ce priveste combustibilul consumat pe nava, echipajul navei, taxele portuare si alte costuri s-au rasfrant asupra transportului marfurilor sau au fost disimulate asupra altor containere din voiajul respectiv);

- urmare solicitarilor organului vamal din adresa nr. x, SC x x SA a mentionat, prin adresa nr. x, inregistrata sub nr. x, traseul extern al marfurilor, precum si faptul ca nu exista cheltuieli pe parcurs extern (fara a aduce precizari in privinta preturilor practicate pentru transportul unor marfuri similare, pe rute similare celei in cauza).

Drept urmare, organul vamal:

- a stabilit ca valoarea garantiei sa se calculeze pe baza celor declarate de titular si a informatiilor obtinute de biroul vamal, care a identificat un pret pentru transportul extern al unui container frigorific pe traseul Valencia - Constanta, acest pret fiind in quantum de x (valoarea marfurilor declarate) + x (valoarea transportului pe parcurs extern identificata de organul vamal) = x;

- a procedat la amanarea determinarii cu titlu definitiv a valorii in vama pentru marfurile inscrise la articolul 1 din declaratia vamala;

- a procedat la determinarea valorii in vama provizorii pentru marfurile inscrise in declaratia vamala;
- a solicitat contestatarei, prin adresa nr. x, documente suplimentare cu privire la realitatea pretului unitar declarat pentru marfurile de evaluat;
- din analiza documentelor prezentate de societate prin adresa nr. x, a constatat urmatoarele:
  - titularul nu a oferit informatii in privinta diferentei de pret pentru transportul pe parcursul extern, ruta Valencia - Constanta;
  - titularul nu a clarificat conditiile care au stat la baza obtinerii pretului total CFR Constanta in suma de x;
  - nu s-au prezentat detalii privind abandonul marfurilor de catre shipperul din Italia (daca au fost acordate compensatii si in ce au constat acestea);
  - nu au fost prezentate informatii suplimentare in privinta reclamatiei de dauna totala depusa de shipperul din Italia impotriva x, precum si conditiile in care a fost solutionata reclamatia respectiva (in conditiile acordarii de despagubiri, acestea ar fi putut sa fie luate in considerare la stabilirea valorii in vama a marfurilor);
  - titularul nu a prezentat in detaliu conditiile in care au fost transportate marfurile.
- prin urmare, organele vamale au retinut ca societatea nu a facut dovada realitatii valorii in vama declarata la import pentru marfurile reprezentand "biomasa compusa din produse vegetale (kiwi inghetat) - destinata producerii de energie regenerabila (biogaz)" care fac obiectul declaratiei vamale nr. x, motiv pentru care au procedat la executarea garantiei in suma de x lei, instituita de titular cu OP x si chitanta nr. x si la restituirea sumei de x lei titularului.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza TVA suplimentara de plata in suma de x lei, in conditiile in care aceasta nu a facut dovada realitatii valorii in vama declarata pentru marfurile reprezentand "biomasa compusa din produse vegetale (kiwi inghetat) - destinata producerii de energie regenerabila (biogaz)" care fac obiectul declaratiei vamale nr. x.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud a stabilit TVA suplimentara de plata in suma de x lei, pe motiv ca societatea nu a facut dovada realitatii valorii in vama declarata pentru marfurile reprezentand "biomasa compusa din produse vegetale (kiwi inghetat) - destinata producerii de energie regenerabila (biogaz)" care fac obiectul declaratiei vamale nr. x.

In drept, in conformitate cu prevederile:

- art. 57 si art. 58 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei:

"Art. 57. - (1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare.

(2) **La valoarea în vamă, conform prevederilor art. 1 din acordul prevăzut la alin. (1), în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:**

- a) **cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;**
- b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;
- c) costul asigurării pe parcurs extern.

(3) Cu condiția de a fi evidențiată separat de prețul efectiv plătit sau de plătit, nu se include în valoarea în vamă valoarea dobânzilor stabilită în conformitate cu acordurile de finanțare încheiate de cumpărător cu privire la mărfurile importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de vânzător sau de altă persoană, cu condiția ca acordurile de finanțare să fi fost încheiate în scris și ca, dacă i se solicită, cumpărătorul să poată demonstra că:

a) astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit;

b) rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul uzual pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea.

(4) Când determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul de a ridica mărfurile din vamă, la cerere, cu condiția să constituie o garanție în forma acceptată de autoritatea vamală.

(5) **În cazul în care, în termen de 30 de zile de la ridicarea mărfii, importatorul nu prezintă documente concludente privind determinarea valorii în vamă, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, operațiunea de plasare a mărfurilor sub un regim vamal fiind considerată încheiată.”**

”Art. 58. - (1) Valoarea în vamă se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.”

- art. 1, art. 2, art. 3 și art. 6 din HG nr. 973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă

”Art. 1. - (1) Determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor art. 57 alin. (4) și (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în următoarele situații:

a) când este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, denumit în continuare acord, iar la momentul punerii în liberă circulație nu pot fi prezentate documente concludente care să permită determinarea cu exactitate a sumei de ajustat;

b) când prețul plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil să nu include toate plățile efectuate ori de efectuat ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

c) **în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate.”**

”Art. 2. - (1) În cazul în care s-a procedat la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, importatorul poate ridica mărfurile din vamă, cu condiția să furnizeze

autorității vamale o garanție suficientă care să asigure încasarea drepturilor de import și a altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, corespunzătoare mărfurilor respective.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator, se încasează și se virează la bugetul de stat, iar garanția determinată potrivit prevederilor prezentei hotărâri se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile de punere în liberă circulație, înainte de acordarea liberului de vamă.

Art. 3. - (1) În înțelesul prezentei hotărâri, termenul garanție suficientă reprezintă cuantumul drepturilor de import și al altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă determinate de biroul vamal cu titlu provizoriu, din care se deduc drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator și virate la bugetul de stat.”

(2) **Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă, biroul vamal ia în considerare, după caz, următoarele elemente:**

- a) valoarea de tranzacție care rezultă din documentele prezentate de importator;
- b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă potrivit art. 8 din acord, estimată de importator pe bază de documente justificative și acceptată de biroul vamal și/sau stabilită pe baza altor informații de care biroul vamal are cunoștință;
- c) orice sumă care poate fi considerată parte a plății totale efectuate sau de efectuat, ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație, de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;
- d) informațiile conținute în baza de date a autorității vamale.

(3) În situația în care nu există elemente concludente care pot fi luate în considerare potrivit alin. (2), biroul vamal va stabili valoarea în vamă cu titlu provizoriu, prin aplicarea succesivă a prevederilor art. 2-7 din acord.”

(...) **Art. 6.** - (1) Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă este luată de biroul vamal prin întocmirea unui proces-verbal de control al valorii în vamă, care stabilește disponibilizarea sau încasarea, în totalitate ori în parte, a garanției constituite potrivit art. 5 și cuprinde descrierea detaliată a motivelor ce au stat la baza măsurii. Pe baza acestui proces-verbal de control al valorii în vamă se emite decizia pentru regularizarea situației, care reprezintă titlu de creanță.

- OPANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal:

Art. 78. - (1) Pe baza procesului-verbal de control și a notei de prezentare se emite documentul "Decizia pentru regularizarea situației". În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, modelul "Deciziei pentru regularizarea situației" și instrucțiunile de completare sunt cele prevăzute în anexa nr. 8. Potrivit art. 100 alin. (8) din Legea nr. 86/2006, acest document constituie titlu de creanță.”

(2) Decizia pentru regularizarea situației, emisă în baza procesului-verbal de control, constituie temei pentru scoaterea din evidență a regimurilor vamale suspensive sau economice sub care au fost plasate mărfurile.”

- art. 140 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 2447/2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Art. 140 Neacceptarea valorilor de tranzacție declarate

[Articolul 70 alineatul (1) din cod]

(1) **În cazul în care autoritățile vamale au îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la articolul 70 alineatul (1) din cod, pot solicita declarantului să furnizeze informații suplimentare.**

(2) **În cazul în care îndoielile lor nu sunt eliminate, autoritățile vamale pot decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) din cod.”**

- art. 74 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Art 74 Metode secundare de determinare a valorii în vamă

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea articolului 70, se trece în mod succesiv de la litera (a) la litera (d) din alineatul (2), până la prima dintre literele respective care permite determinarea acesteia.

Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alineatul (2) literele (c) și (d) se inversează la cererea declarantului.

(2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) este:

(a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(c) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfuri identice sau similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal al Uniunii, totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii; sau

(d) valoarea calculată, care constă în suma:

(i) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate;

(ii) unui cuantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Uniune;

(iii) costului sau valorii elementelor menționate la articolul 71 alineatul (1) litera (e).”

În speta, potrivit constatarilor organului vamal din cuprinsul Procesului-verbal de control nr. x, în baza căruia a fost emisă decizia de impunere atacată și din analiza documentelor atasate la dosarul cauzei, rezulta următoarele:

I. Societatea a efectuat formalitățile de vamuire în baza declarației vamale nr. x, în baza căreia a declarat pentru regimul vamal de punere în liberă circulație un număr de x colete conținând “biomasa compusă din produse vegetale (kiwi inghetat) -

destinata producerii de energie regenerabila (biogaz)", de origine declarata Italia, valoare facturata CFR declarata = x, incadrare tarifara declarata = 1404900090 (taxa vama erga omnes aplicata = 0%), la care a anexat urmatoarele documente:

- factura externa nr. x;
- raport inspectie x nr. x;
- corespondenta privind traseul containerului x, potrivit careia:
  - 30.01.2018 - x incarcat din Genoa/Italia pt port de descarcare Buenos Aires;
  - 02.02.2018 - x descarcat Valencia/Spania;
  - 15.02.2018 - marfa din x transferata in x;
  - 11.03.2018 - x incarcat din Valencia/ Spania pt port de descarcare Buenos Aires, insa ramane la bordul navei;
  - 02.05.2018 - x descarcat Valencia/Spania;
  - 14.05.2018 - x incarcat in transshipment din Valencia/Spania pentru Pireu/Grecia;
  - 23.05.2018 - x descarcat in transshipment in Pireu/Grecia;
  - 24.05.2018 - x incarcat in transshipment in Pireu/Grecia pentru Constanta;
  - 28.05.2018- x descarcat in Constanta;
    - contractul de furnizare nr. x si actul aditional nr. x;
    - cartea de identitate a administratorului;
    - fila manifest x;
    - solicitarea de deschidere anticipata nr. x;
    - comanda nr. x;
    - adresa nr. x privind procesul tehnologic de alimentare cu biomasa in vederea obtinerii de biogaz;
    - declaratia de valoare in vama x;
    - documente de identificare a societatii;

II. Urmare controlului documentar s-au constatat urmatoarele:

- marfa (la origine, kiwi proaspat de la Genoa catre Buenos Aires) a fost initial incarcata in containerul cu numarul x, dar a fost descarcat la Valencia pentru a fi transferata in containerul x, din cauza defectiunii echipamentului de la bord si depozitat la zero grade Celsius in terminalul din Valencia;
- intrucat s-a considerat ca marfa nu mai poate fi vanduta pe piata, x Marsilia , in concordanta cu shipperul care a abandonat marfa, a decis sa le congeleze si sa le incarce catre Constanta, ca biomasa;
- in ceea ce priveste cheltuielile de transport pe parcursul extern, desi atat contestatara, cat si SC x SRL, prin adresa nr. x, inregistrata sub nr. x, au subliniat ca marfurile au fost transportate in custodia x, nu au prezentat clarificari privind modalitatea de transport, respectiv cheltuielile aferente acestuia (daca cheltuielile suportate de transportator in ceea ce priveste combustibilul consumat pe nava, echipajul navei, taxele portuare si alte costuri s-au rasfrant asupra transportului marfurilor sau au fost disimulate asupra altor containere din voiajul respectiv) si nici nu au adus precizari in privinta preturilor practicate pentru transportul unor marfuri similare, pe rute similare celei in cauza.

III. Tinand cont de cele mai sus aratate, organul vamal:

- a solicitat, in nenumarate randuri, atat contestatarei, cat si SC x SRL, prin adresa din data de 10.10.2018 si adresele nr. x, s.a, documente suplimentare cu privire la realitatea pretului unitar declarat pentru marfurile de evaluat, inclusiv precizari privind

preturile practicate pentru transportul altor marfuri similare, pe rute similare; se retine ca nu s-a dat curs solicitarilor respective;

- a identificat un pret pentru transportul extern al unui container frigorific pe traseul Valencia - Constanta (cel practicat de x SRL), acest pret fiind in suma de x;

- a stabilit ca valoarea garantiei trebuie calculata pe baza informatiilor declarate de titular si a informatiilor obtinute de la x SRL, respectiv x (valoarea marfurilor declarate) + x (valoarea transportului pe parcurs extern identificata de organul vamal) = x;

- a procedat la amanarea determinarii cu titlu definitiv a valorii in vama pentru marfurile inscrise la articolul 1 din declaratia vamala;

- a procedat la determinarea valorii in vama provizorii pentru marfurile inscrise in declaratia vamala, luand in considerare valoarea garantiei, stabilita potrivit dispozitiilor legale in vigoare, in suma de x lei si a acordat liberul de vama in data de 18.10.2018, urmand ca societatea sa probeze realitatea pretului unitar de tranzactie declarat pentru marfurile analizate.

IV. Din analiza documentelor prezentate de societate prin adresa nr. x (enumerata la paginile 7 si 8 din referatul cauzei), nr. x, nr. xx, s-au constatat urmatoarele:

- titularul nu a oferit informatii in privinta diferentei de pret pentru transportul pe parcursul extern, ruta Valencia - Constanta (pretul declarat de titular, CFR Constanta, fata de cotaia oferita de aplicatia online a companiei x - x USD container x RF;

- titularul nu a clarificat conditiile care au stat la baza obtinerii pretului total CFR Constanta in suma de x (conform constatarilor organelor vamale, pretul declarat de titular este tipic aranjamentelor de compensare reciproca - marfuri contra servicii - preluarea marfurilor depreciate de catre titular de la x la un pret derizoriu, intrucat distrugerea acestora ar fi presupus costuri mult mai mari in Valencia) si nu reprezinta valoarea reala de tranzactie a marfurilor, respectiv a transportului pe parcursul extern;

- nu s-au prezentat detalii privind abandonul marfurilor de catre shipperul din Italia (daca au fost acordate compensatii si in ce au constat acestea);

- nu au fost prezentate informatii suplimentare in privinta reclamatiei de dauna totala depusa de shipperul din Italia impotriva x, precum si conditiile in care a fost solutionata reclamatia respectiva (in conditiile acordarii de despagubiri, acestea ar fi putut sa fie luate in considerare la stabilirea valorii in vama a marfurilor);

- titularul nu a prezentat in detaliu conditiile in care au fost transportate marfurile.

V. Drept pentru care, intrucat societatea nu a facut dovada realitatii valorii in vama declarata la import pentru marfurile reprezentand "biomasa compusa din produse vegetale (kiwi inghetat) - destinata producerii de energie regenerabila (biogaz)" care fac obiectul declaratiei vamale nr. x, organele vamale au procedat la executarea garantiei in suma de x lei, instituita de titula cu OP x si chitanta nr. x si la restituirea sumei de x lei titularului.

Trebuie subliniat ca societatea nu a depus in sustinerea contestatiei documente suplimentare, neavute in vedere de organul vamal, desi avea aceasta posibilitate, potrivit dispozitiilor art. 276 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre motivele invocate de contestatar, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Referitor la valoarea tranzactiei de x:

Asa cum a retinut si organul vamal, pretul respectiv nu reprezinta valoarea reala de tranzactie a marfurilor (*x kg fructe inghetate vandute pentru export catre teritoriul vamal al UE pentru a fi puse in libera circulatie*), respectiv a transportului pe parcursul extern, ci reprezinta contravaloarea unor servicii efectuate cu scopul eliberarii/deblocarii containerelor pentru a se evita cheltuielile privind eliminarea/distrugerea marfurilor, fapt confirmat inclusiv de DRV Galati - Serviciul Supraveghere si Control Vamal prin adresa nr. x, atasata la dosarul cauzei.

Aceasta valoare de tranzactie declarata nu poate fi acceptata de organele vamale, intrucat:

- valoarea de tranzactie se aplica numai daca sunt indeplinite toate conditiile prevazute la art. 70 alin 3 din Regulamentul UE 952/2013, respectiv daca nu exista restrictii decat cele care nu afecteaza in mod substantial valoarea in vama a marfurilor; or, valoarea de x/container este cu mult sub valoarea de tranzactie a marfurilor transportate pe cale maritima din Valencia in Constanta;

- tinand cont de cele aratate anterior, rezulta ca biroul vamal are indoielei intemeiate privind aceasta valoare, motiv pentru care, in temeiul dispozitiilor art. 140 din Regulamentul UE nr. 2447/2015, a solicitat declarantului furnizarea de informatii suplimentare, iar, in temeiul dispozitiilor art. 74 din Regulamentul UE nr. 952/2013, a stabilit valoarea in vama **in baza unor date/elemente reale** (si nu presupuse, asa cum eronat a retinut contestatara) privind valoarea in vama a unor marfuri similare.

2. Referitor la nerespectarea de catre organele vamale a unor termene prevazute de dispozitiile legale:

a. Potrivit dispozitiilor art. 4 din HG nr. 973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă:

“**Art. 4 (1)** Biroul vamal are obligația de a analiza documentele pe care importatorul trebuie să le prezinte **potrivit art. 57 alin. (5) din Legea nr. 86/2006** privind Codul vamal al României și de a lua o decizie privind determinarea valorii în vamă cu titlu definitiv în termen de 30 de zile de la data comunicării acestor documente, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2)-(6), când termenul se prelungește corespunzător.

(2) În situația în care biroul vamal constată necesitatea prezentării de către importator a unor documente și justificări suplimentare despre care consideră că se află în posesia importatorului sau că importatorul are calitatea de a intra în posesia acestora, le solicită acestuia în scris, în cel mai scurt timp, **dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii documentelor potrivit alin. (1)**. În acest caz, importatorul are obligația de a prezenta documentele și justificările în termen de 30 de zile de la data comunicării, în condițiile legii, a solicitării biroului vamal, situație în care termenul pentru luarea deciziei privind determinarea cu titlu definitiv a valorii în vamă curge de la data primirii oficiale a acestor documente sau justificări.”

iar potrivit prevederilor **art. 57 alin. (5) din Legea nr. 86/2006** privind Codul vamal al României

“**Art. 57 (5)** În cazul în care, în termen de 30 de zile de la ridicarea mărfii, importatorul nu prezintă documente concludente privind determinarea valorii în vamă,

autoritatea vamală procedează la executarea garanției, operațiunea de plasare a mărfurilor sub un regim vamal fiind considerată încheiată.”

Se retine ca:

* Prevederile art. 4 (1) din HG nr. 973/2006 se refera la situatia in care importatorul a prezentat documentele solicitate **in termen de 30 de zile de la ridicarea marfii**, dupa aplicarea procedurii de amanare a determinarii valorii in vama, iar urmare analizarii documentelor respective se considera ca **mai sunt necesare si alte documente suplimentare**, iar acestea pot fi solicitate, dar **nu mai tarziu de 10 zile de la primirea documentelor prezentate**.

Prin urmare, contrar sustinerilor contribuabilei, termenul de 10 zile prevazut de dispozitiile legale de mai sus nu se calculeaza in raport de data acceptarii declaratiei vamale.

*Mai mult, in data de 10.08.2018, organele vamale au solicitat, in cadrul controlului vamal documentar, documente (prin comisionarul in vama), aspect ce reiese din mentiunile inscrise pe verso-ul declaratiei, atasat la dosarul cauzei, iar prin adresa nr. x, au comunicat ca s-a procedat la amanarea determinarii definitive a valorii in vama pentru operatiunea respectiva si ca marfurile se pot ridica din vama cu conditia constituirii unei garantii in cuantum de x lei, in acelasi timp solicitand societatii si documente justificative privind realitatea pretului unitar declarat pentru marfurile de evaluat. Marfurile au fost ridicate din vama in data de 18.10.2018.

*Prin adresa nr. x, biroul vamal a resolicitat societatii prezentarea de documente suplimentare, intrucat documentele prezentate de aceasta prin adresele nr. x si nr. x nu au fost suficiente pentru a demonstra realitatea pretului unitar al marfurilor.

*Contrar sustinerilor din contestatie, stationarea marfurilor in port pe o perioada de aproape doua luni pana la acordarea liberului de vama i se datoreaza exclusiv societatii, in conditiile in care aceasta nu a prezentat sau a prezentat in parte documentele solicitate de organele vamale in data de 10.08.2018 si 25.09.2018, iar aceasta a depus garantia solicitata pentru ridicarea marfurilor de-abia in data de 18.10.2018, data la care, de altfel, s-a acordat liberul de vama.

*Desi termenul de emitere a deciziei privind regularizarea situatiei a fost emisa intr-un termen mai mare de 160 de zile de la data ridicarii marfurilor din vama, legislatia in vigoare nu a prevazut nici anulara obligatiei fiscale si nicio vreo sanctiune, in aceasta situatie.

Mai mult, decizia de impunere atacata a fost emisa si comunicata societatii in interiorul termenului legal de prescriptie, prevazut de dispozitiile art. 110 din Legea nr. 207/2015 din Codul de procedura fiscala, coroborate cu cele ale art. 103 din Regulamentul UE 952/2013.

Fata de cele mai sus aratate, trebuie subliniate urmatoarele aspecte:

- deși cunoștea poziția autorității vamale, nici în susținerea contestației, societatea **nu a prezentat dovada realității pretului, respectiv a costului transportului extern al marfurilor**, rezumându-se să invoce numai aspecte legate de nerespectarea de către organul vamal a unor termene și să considere că fiind nerelevante solicitările de informații de către organul vamal și bazate pe presupuneri nefondate;

- prin afirmațiile cu caracter general și fără a fi probate în concret de niciun fel cu documentația aferentă operațiunii analizată, contestația nu demonstrează o altă situație de fapt decât cea reținută de organele vamale, în sensul nedemonstrării valorii în vamă, pentru a da eficiență regulii tradiționale exprimată prin adagiul latin “*actor incumbit probatio*”, transpusă și în prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală conform căroră:

“**Art. 276.** – (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu sustinerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

- cum societatea este cea care reclamă o anumită valoare în vamă a mărfurilor importate, față de care organele vamale au avut suspiciuni, rezultă că sarcina de a proba o altă situație de fapt - valoarea plătită pentru mărfurile respective este și în realitate cea declarată în declarația vamală de import - îi revine în totalitate nu ca un drept, ci ca un imperativ al interesului personal al acesteia, care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, motiv pentru care neprobarea cu documente a susținerilor determină respingerea contestației.

Drept pentru care, urmează a se dispune respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu documente a contestației formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisă de Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud, prin care s-a stabilit TVA suplimentară de plată în suma de x lei.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 140 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 2447/2015, OPANAF nr. 7521/2006, art. 1, art. 2, art. 3 și art. 6 din HG nr. 973/2006, art. 74 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 57 și art. 58 din Legea nr. 86/2006, art. art. 276 alin. (1) și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisă de Biroul Vamal de Frontiera Constanta Sud, prin care s-a stabilit TVA suplimentară de plată în suma de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.